

LVIII.

Forslag til Lov

om

Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

(Fremsat i Folketinget den 13. December 1917 af Indenrigsminister *Rode*.)

§ 1.

Indenrigsministeren skal for 2 Aar ad Gangen — første Gang fra 1. April 1918 at regne — i Henhold til Indstilling af „Den faste Voldgiftsret“ udnævne en Forligsmand for hele Landet samt en Stedfortræder for Forligsmanden. Den af Retten vedtagne Indstilling skal være tiltraadt af mindst et af de henholdsvis af Arbejdsgiverne og af Arbejderne valgte Medlemmer af Voldgiftsretten. Foreligger en saadan Indstilling ikke senest en Maaned efter, at Begæring om Indstilling er fremsendt fra Indenrigsministeriet, udnævner Indenrigsministeren en Forligsmand og en Stedfortræder for denne. Det kan af Indenrigsministeren overdrages en Forligsmand (Stedfortræder), der har paabegyndt Arbejdet i en Sag, at føre dette til Afslutning.

Forligsmanden indgiver en aarlig Indberetning om sin Virksomhed til Indenrigsministeriet.

§ 2.

Forligsmandens Opgave er paa nedennævnte Maader at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

§ 3.

Naar Forligsmanden erfarer, at der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller naar der er udbrudt Arbejdsstandsning, og han tillægger Stridens Virkninger og Omfang større samfundsmæssig Betydning, kan Forligsmanden — for saa vidt Forhandlingerne mellem Parterne i Henhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser er førte og fra en af Siderne erklærede afsluttede uden Resultat — af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemmer selv, ved hvem de vil lade sig repræsentere, dog maa det ikke være ved nogen udenfor de respektive Organisationer eller Hovedorganisationer staaende Person.

Det er Parternes Pligt at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse.